

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Tos/71/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0019010304
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Dudík
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:0019010304.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Dudíka a sudcov JUDr. Anny Kohutovej a JUDr. Miroslava Baňackého, PhD., na neverejnom zasadnutí konanom dňa 27. novembra 2019, v trestnej veci odsúdeného Y. I., rod. F., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), písm. e) Tr. zák. s poukazom na 138 písm. j) Tr. zák., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Michalovce zo dňa 12. 9. 2019, sp. zn. 4Nt/11/2019 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. z a m i e t a sťažnosť odsúdeného Y. I., rod. F..

odôvodnenie:

Okresný súd Michalovce uznesením zo dňa 12. 9. 2019, sp. zn. 4Nt/11/2019 podľa § 399 ods. 2 Tr. por. návrh odsúdeného Y. I., rod. F., nar. X. X. XXXX v Q., trvale bytom Q., Q. XXX/X, bez prihlásenia bytom Q., Š.. E. XX, t.č. v ÚVTOS Banská Bystrica - Kráľová na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Michalovce sp. zn. 4T/52/2013 zamietol.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil sťažnosť odsúdený Y. I., rod. F., a to ústne do zápisnice o verejnom zasadnutí, ktorú aj písomne odôvodnil.

V písomných dôvodoch sťažnosti podanej prostredníctvom svojho obhajcu uviedol nasledovné:

Námietky, o ktoré opieram túto sťažnosť, sú formulované jednotlivo, diferencovane, ale ako ucelené dôvody v celom rozsahu proti výroku napadnutého uznesenia.

A/ Prvostupňový súd sa nevysporiadal - nezdôvodnil zákonným spôsobom nové skutočnosti a dôkazy, ktoré vyšli najavo až v návrhu na povolenie obnovy konania, na ktoré odsúdený poukázal, citujem:

- V. Č., nar. XX. XX. XXXX v zápisnici zo dňa 22. 2. 2012 o 14:48 hod., skončené o 08:40 hod. Len nie je uvedený dátum, ktorého nasledujúceho dňa.

Otázka vyšetrovateľa: Vyjadrite sa k prepisu Odpoveď: Ako vyplýva z prepisu tak ja ....

Namietam nezákonnosť výpovede, § 132 Tr. por. v ods. 1, 2

- Y. Q., nar. X. X. XXXX o 12:45 hod., skončené o 10:15 hod. Len nie je uvedený dátum, ktorého nasledujúceho dňa.

Na položenú otázku vyšetrovateľa odpoveď bola „Nie, nikdy som od neho nekupoval pervitín...“.

- Q. W., nar. XX. XX. XXXX o 11:00 hod. skončené o 10:15 hod. Len nie je uvedený dátum, ktorého nasledujúceho dňa.

Otázka vyšetrovateľa: Vyjadrite sa k prepisu ...

Odpoveď: ... že potom, čo som si prezrel uvedený prepis ...

Namietam nezákonnosť výpovede, § 132 Tr. por. v ods. 1, 2.

- X. Q., nar. XX. X. XXXX

Otázka vyšetrovateľa: Vyjadrite sa k prepisu ...

Odpoveď: ... že potom, čo som si prezrel uvedený prepis ...

Namietam nezákonnosť výpovede, § 132 Tr. por. v ods. 1, 2.

- B. J., nar. XX. X. XXXX

Otázka vyšetrovateľa: Vyjadrite sa k prepisu ...

Odpoveď: ... že potom, čo som si preštudoval uvedený prepis

Namietam nezákonnosť výpovede, § 132 Tr. por. v ods. 1, 2.

- P. Š., nar. XX. X. XXXX

Otázka vyšetrovateľa: Vyjadrite sa k prepisu ...

Odpoveď: ... že potom, čo som si prezrel uvedený prepis ...

Namietam nezákonnosť výpovede, § 132 Tr. por. v ods. 1, 2.

- Q. E., nar. XX. X. XXXX, apelujem na uznesenie Najvyššieho súdu sp.zn. 1 Tdo 2/2016 zo dňa 14. februára 2017 na str. 10, predposledný odsek a citujem „Dovolací súd poukazuje na to, že ak výpoveď svedka vychádzala z nezákonného odposluchu zo dňa 14. januára 2012, súd k nej nemal prihliadať a zo skutku malo byť ...vypustené“.

Môj klient poukázal na ustanovenie § 132 Tr. por. ods. 1, „...Svedkovi sa musí dať možnosť, aby súvisle vypovedal všetko, čo sám o veci vie, a odkiaľ sa dozvedel ním uvádzané skutočnosti.“

Ods. 2 „...Svedkovi sa nesmú klásť otázky, v ktorých je obsiahnuté, ako na otázku odpovedať, otázky klamlivé ani otázky, ktoré by obsahovali skutočnosti, ktoré sa majú zistiť až z jeho výpovede.“

Odsúdený sa plne stotožnil s názorom zvolenej si advokátskej kancelárie JUDr. Q. S. - advokáta, ktorá namietala ako neprípustné v rámci trestného konania sugestívne otázky a tento názor podporila judikátom „Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 18. júna 2013, 2 Tdo 26/2013“.

Tvrdenie konajúceho súdu v napádanom uznesení na str. 3, prvý odsek je len jeho svojvoľnou úvahou, ktorá sa prieči čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky, a ktorý je vykonávaný ustanoveniami Trestného poriadku. Tieto skutočnosti a dôkazy súdu skôr neznáme vôbec neboli konštatované, že boli odsúdenému, ako aj konajúcemu súdu známe v čase rozhodovania ani v jednom z rozhodnutí konajúcich súdov nielen prvostupňového, odvolacieho ale ani dovolacieho súdu, len s prihliadnutím ex offo Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý sám uznal a poukázal vo svojom uznesení 1 Tdo 2/2016 zo dňa 14. februára 2017 na str. 10, predposledný odsek a citujem „Dovolací súd poukazuje na to, že ak výpoveď svedka vychádzala z nezákonného odposluchu zo dňa 14. januára 2012, súd k nej nemal prihliadať a zo skutku malo byť ...vypustené“.

Takže prvostupňový súd sa vôbec nevysporiadal s touto právnou argumentáciou v napadnutom uznesení v zmysle zákonného imperatívu § 174 ods. 2 v spojení s § 7 Tr. por., a preto apelujem na Nález Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 114/08 z 12. júna 2008.

Odôvodnenie má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné. Súd je povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská. Z formulácie § 174 ods. 2 Tr. por. možno vyvodiť, že súd je povinný navzájom si odporujúce dôkazy hodnotiť a zdôvodniť, napr. prečo niektoré z nich pokladá za nevierohodné, prečo niektoré odmietol vziať pri formulovaní rozhodnutia do úvahy, prípadne aj prečo sa niektorými dôkaznými návrhmi odmietol zaoberať vôbec. Tieto nedostatky

odôvodnenia, spolu s tzv. opomenutými dôkazmi (o ktorých súd v konaní nerozhodol vôbec) zakladajú vadu nepreskúmateľnosti rozhodnutia.

B/ Prvostupňový súd sa nevysporiadal - legitímnym odôvodnením na str. 3, predposledný odsek napadnutého uznesenia, keď tvrdil, citujem „...naviac touto skutočnosťou sa zaoberal vo svojom rozhodnutí Krajský súd v Košiciach a napokon Najvyšší súd Slovenskej republiky ... atď. v uznesení 1 Tdo 2/2016 zo dňa 14. februára 2017.

Tvrdenie konajúceho prvostupňového súdu: „...došlo k zrejmej písárskej chybe a zaistené množstvo drogy bolo uvedené nesprávne...“ na ochranu práv môjho klienta napadám, lebo v uznesení Najvyššieho súdu sp.zn. 1 Tdo 2/2016 zo dňa 14. februára 2017 na str. 12 v prvom odseku, citujem „...ak by bola hodnota drogy vypočítaná v gramoch, potom 56,04 vynásobených 50 €. Predstavuje sumu 2.802 €“.

Z výpočtu správny súčet v prospech môjho klienta je 3,79 g, 14,27 g, 14,79 g, 7,76 g, 1,09 g, 11,34 g = 53,04 g x 50 € (hodnota za 1 g na trhu) = 2.652 €.

Podľa § 125 Tr. zák. škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur. Škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy.

Väčšou škodou je škoda 2.660 €. Správny súčet je 2.652 €. To je malá škoda.

To usvedčuje fakt, že najvyššiemu súdu táto skutočnosť nebola známa, keď robil revíziu rozhodnutí nižších súdov.

Odôvodnenie prvostupňového súdu je len jeho svojvoľnou úvahou, čo je v rozpore so zákonom.

Nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 236/06.

Riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako súčasť základného práva na súdnu a inú právnu ochranu vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné.

C/ V napadnutom uznesení na str. 3, posledný odsek, citujem „...okrem iného „súd konštatuje, že v pôvodnom konaní odsúdený bol na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27. 6. 2013 oboznámený s utajovanými skutočnosťami...atď“.

Môj klient nebol riadne oboznámený v pôvodnom konaní na hlavnom pojednávaní, lebo ním v ďalšom uvádzané utajované skutočnosti boli iba prečítané, čo odporuje čl. 46 a čl. 26 Ústavy Slovenskej republiky, odsek 1: Sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené a tento článok je vykonávaný Trestným poriadkom. Preto na ochranu práv môjho klienta advokátska kancelária namieta právo na obhajobu a práva odsúdeného na súdnu ochranu a inú právnu ochranu, lebo nemohol sa presvedčiť o splnení zo strany OČTK podmienok podľa § 4 zákona č. 166/2003 Z.z., konkrétne

3) Žiadosť o použitie informačno-technického prostriedku (ďalej len „žiadosť“) sa predkladá písomne súdu príslušnému podľa § 4a. Žiadosť musí obsahovať:

a) druh informačno-technického prostriedku, ktorý sa má použiť, miesto jeho použitia, ak to povaha veci umožňuje, navrhovaný čas trvania jeho použitia, údaje o osobe, voči ktorej sa má tento prostriedok použiť,

b) informácie o predchádzajúcom neúčinnom alebo podstatne sťaženom odhaľovaní a dokumentovaní činnosti, pre ktorú sa podáva žiadosť,

c) dôvody na použitie informačno-technického prostriedku. Súd nesmie rozhodnúť o žiadosti, ktorá nemá zákonom ustanovené náležitosti, a takúto žiadosť vráti žiadateľovi.

Dôkaz: Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 274/05

D/ Právny záver

V danom prípade súd prvej inštancie napriek vyššie uvedeným faktom zo strany môjho klienta - odsúdeného, predložených listinných dôkazov vychádzal iba svojvoľným, selektívnym postupom z rozhodnutí vydaných v tejto právnej veci bez toho, aby sa legitímne a fakticky zaoberal novými skutočnosťami a dôkazmi, ktoré vyšli najavo až v podanom návrhu na obnovu konania zo dňa 21.

mája 2019 a následne ich môj klient opätovne, lucidne zdôvodňuje v tejto sťažnosti. Prvostupňový súd nevykonal ďalšie dokazovanie, hoci toto sa javilo potrebným.

Takýto postup súdu prvej inštancie má za následok neúplnosť skutkových zistení, ktoré viedli k vydaniu predčasného rozhodnutia o povolení obnovy konania.

Prvostupňový súd nepredložil žiaden relevantný dôkaz na preukázanie, že mal vedomosť jednak odsúdený a dotknuté súdy o odsúdeným predložených nových skutočnostiach alebo dôkazoch. Keby nimi boli súdy disponovali, boli by bývali to relevantným a legitímnym spôsobom vo svojich rozhodnutiach odôvodnili a jasne ich vyjadrili, čo sa nestalo, a preto je logickým dôkazom to, že ide o nové skutočnosti a dôkazy súdu skôr neznáme, a ktoré môžu samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste.

Súd prvej inštancie sa oprel iba o vlastné dohady, že nejde o nové skutočnosti a že nielen odsúdený, ale aj konajúce súdy o nich mali vedomosť. To sa nezakladá na pravde, lebo napadnuté rozhodnutie o nových skutočnostiach je nejasné, nezrozumiteľné, nepresvedčivé a nepreskúmateľné - je zmätočné.

Zásada voľného hodnotenia dôkazov je totiž limitovaná tiež požiadavkou nadväznosti medzi skutkovými zisteniami súdu, získanými v procese dokazovania, úvahami súdu v procese hodnotenia dôkazov a jeho právnymi závermi. Súd je povinný navzájom si odporujúce dôkazy hodnotiť a zdôvodniť, napr. prečo niektoré z nich pokladá za nevierohodné, prečo niektoré odmietol vziať pri formulovaní rozhodnutia do úvahy, prípadne aj prečo sa niektorými dôkaznými návrhmi odmietol vôbec zaoberať. Tieto nedostatky odôvodnenia sú opomenutými dôkazmi.

Apelujem na trestno-právnu zásadu in dubio pro reo - v pochybnostiach (rozhodní) v prospech žalovaného (je to logický dôsledok zmyslu dokazovania, žalobca má svoje tvrdenia dokázať, ak nedokáže, žalovaný má byť spod obžaloby oslobodený).

E / Právna argumentácia

§ 2 ods. 10 Tr. por.

Orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

§ 2 ods. 11 Tr. por.

Súd môže vykonať aj dôkazy, ktoré strany nenavrhli. Strany majú právo nimi navrhnutý dôkaz zabezpečiť.

§ 176 ods. 1 Tr. por.

Uznesenie musí obsahovať

d) odôvodnenie, ak zákon neustanovuje niečo iné.

§ 176 ods. 2 Tr. por.

V odôvodnení treba, ak to prichádza podľa povahy veci do úvahy, uviesť najmä skutočnosti, ktoré sa považujú za dokázané, dôkazy, o ktoré sa skutkové zistenia opierajú, úvahy, ktorými sa rozhodujúci orgán spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako aj právne úvahy, na ktorých základe podľa príslušných ustanovení zákona posudzoval dokázané skutočnosti.

Nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 114/08 z 12. júna 2008

Odôvodnenie má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné. Súd je povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská. Súd je povinný navzájom si odporujúce dôkazy hodnotiť a zdôvodniť, napr. prečo niektoré z nich pokladá za nevierohodné, prečo niektoré odmietol vziať pri formulovaní rozhodnutia do úvahy, prípadne aj prečo sa niektorými dôkaznými návrhmi odmietol zaoberať vôbec. Tieto nedostatky odôvodnenia, spolu s tzv.

opomenutými dôkazmi (o ktorých súd v konaní nerozhodol vôbec) zakladajú vadu nepreskúmateľnosti rozhodnutia.

Nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 236/06

Riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako súčasť základného práva na súdnu a inú právnu ochranu vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné.

Nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 274/05

Právo na súkromie

Použitie informačno-technických prostriedkov

Preskúmateľnosť dôvodnosti vydania súhlasu na použitie informačno-technických prostriedkov podľa § 4 zákona č. 166/2003 Z.z. o ochrane súkromia pred neoprávneným použitím informačno-technických prostriedkov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o ochrane pred odpočúvaním) v znení neskorších predpisov či príkazu na odpočúvanie a záznam telekomunikačných činností podľa § 88 Tr. por. účinného do 31. decembra 2005 si vyžaduje relevantnú konkrétnu vysvetľujúcu argumentáciu, akými skutočnosťami boli naplnené zákonom stanovené podmienky pre tento zásah do práva na súkromie. Bez takéhoto odôvodnenia opierajúceho sa o konkrétne skutočnosti je súhlas či príkaz spravidla nepreskúmateľný.

Rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. M Cdo 31/01

V slovenskom právnom poriadku platí princíp, podľa ktorého sú súdy viazané len zákonom; znamená to, že súd pri svojom rozhodovaní prihliada, a prípadne aj aplikuje súdny judikát či stanovisko len vtedy, ak dôjde k záveru, že sú v súlade so zákonom, ale záväzné pre neho nie sú.

§189 ods. 1 Tr. por.

Uznesenie možno napadnúť pre

- a) nesprávnosť niektorého jeho výroku,
- b) zrejmy rozpor výroku s odôvodnením, alebo
- c) porušenie ustanovení o konaní, ktoré uzneseniu predchádzalo, ak toto porušenie mohlo spôsobiť nesprávnosť niektorého výroku uznesenia.

§ 189 ods. 2 Tr. por.

V sťažnosti možno uviesť skutočnosti a dôkazy, ktoré neboli známe v prvostupňovom konaní.

§ 194 ods. 1 Tr. por.

Ak nezamietne nadriadený orgán sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie, a ak je podľa povahy veci potrebné nové rozhodnutie,

- a) rozhodne vo veci sám, alebo
- b) uloží orgánu, proti ktorého rozhodnutiu sťažnosť smeruje, aby vo veci znovu konal a rozhodol, s výnimkou rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe podľa § 72 ods. 1 písm. a), d) a f), rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe, ak súd prvého stupňa rozhodol o väzbe po podaní obžaloby alebo návrhu na schválenie dohody o vine a treste podľa § 76 ods. 3 alebo 4, rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o pokračovaní v ochrannom liečení, prepustení z ochranného liečenia alebo ukončení ochranného liečenia, ak predseda senátu rozhodoval pred ukončením výkonu trestu podľa § 446a ods. 3 alebo 4 a rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o návrhu na umiestnenie odsúdeného v detenčnom ústave podľa § 462.

§ 195 ods. 1 Tr. por.

Orgán rozhodujúci o sťažnosti nemôže z jej podnetu zmeniť uznesenie v neprospech osoby, ktorá sťažnosť podala alebo v ktorej prospech bola sťažnosť podaná.

§ 195 ods. 2 Tr. por.

Ak zmení nadriadený orgán uznesenie v prospech obvineného z dôvodu porušenia jeho práva na obhajobu a je to na prospech aj niektorému spoluobvinenému, zmení uznesenie aj v prospech tohto spoluobvineného.

§ 195 ods. 3 Tr. por.

Ustanovenie odseku 1 platí primerane aj pre orgán, ktorému bola vec prikázaná na nové prejednanie a rozhodnutie.

§ 241 ods. 1 písm. f), § 244 ods. 1 písm. h) Tr. por. Procesnou chybou sa rozumie nedodržanie závažných formálnych náležitostí postupu a úkonov v prípravnom konaní. Úprava práv obhajoby, ktorej porušenie je zákonom demonštratívne uvedené ako procesná chyba, sa odvíja od ustanovení § 34 ods. 1 Tr. por. (práva obvineného) a § 44 ods. 2 Tr. por. (práva obhajcu).

- čl. 46 Ústavy SR právo na súdnu a inú právnu ochranu

- čl. 6 Dohovoru základných ľudských práv a slobôd

- čl. 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky

Sudcovia sú pri výkone svojej funkcie nezávislí a pri rozhodovaní sú viazaní ústavou, ústavným zákonom, medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 2 a 5 a zákonom.

§ 125 ods. 1 Tr. zák.

Škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur. Škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy (2.660 eur).

§ 127 ods. 12 Tr. zák.

Viacerými osobami sa na účely tohto zákona rozumejú najmenej tri osoby.

§ 138 Tr. zák.

Závažnejší spôsob konania, písm. j) na viacerých osobách.

§ 4 zákona č. 166/2003 Z.z. o ochrane súkromia pred neoprávneným použitím informačno-technických prostriedkov.

F/ Návrh na rozhodnutie

Vzhľadom na uvedené navrhujem odvolaciemu súdu, aby napadnuté uznesenie Okresného súdu v Michalovciach, sp. zn. 4Nt/11/2019 zo dňa 12. 9. 2019 zrušil a vyslovil k nutnosti ďalšieho doteraz nevykonaného dokazovania svoje vlastné právne názory a pre prípad, že z pohľadu odvolacieho súdu sa javí v intenciách Trestného poriadku o tejto právnej veci rozhodnúť účelnejšie formou zmeny uznesenia, navrhujem aby Krajský súd takto rozhodol:

Podľa § 400 Tr. por. povoľuje obnovu konania, ktoré sa skončilo právoplatným odsudzujúcim rozsudkom Okresného súdu v Michalovciach zo dňa 17. 7. 2014, sp.zn. 4T/52/2013, v prospech odsúdeného, v dôsledku čoho na základe citovaného ustanovenia tento rozsudok v celom rozsahu ruší.

Na podklade takto podanej sťažnosti krajský súd podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému môže sťažovateľ podať sťažnosť, ako aj konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu, a zistil nasledovné.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povoľí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom, na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por. Prvostupňový súd v súlade so zákonom vyložil citované ustanovenie Trestného poriadku tak, že súd rozhodujúci o návrhu na povolenie obnovy konania v prvom rade musí skúmať existenciu nových skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych a až následne potom zisťuje, či takéto nové skutočnosti alebo dôkazy samy osebe alebo v spojitosti s už známymi môžu

odôvodniť iné rozhodnutie týkajúce sa viny alebo trestu. Takto potom aj v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania dôsledne postupoval.

Rozsudkom Okresného súdu Michalovce sp. zn. 4T/52/2013 zo dňa 17. 7. 2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6To/82/2014 zo dňa 12. 9. 2014 bol Y. I., rod. F. uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), písm. e) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 rokov so zaradením pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň mu bol uložený aj peňažný trest vo výmere 1.000 € s náhradným trestom odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov, ako aj trest prepadnutia vecí.

Správne postupoval okresný súd, keď návrh odsúdeného Y. I., rod. F. na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Michalovce pod sp.zn. 4T/52/2013 zamietol.

Krajský súd sa s uvedeným rozhodnutím stotožňuje a považuje za potrebné zvýrazniť.

Zo žiadosti odsúdeného o povolenie obnovy konania vyplýva, že prvostupňový súd sa nevysporiadal zákonným spôsobom s novými skutočnosťami a dôkazmi, ktoré vyšli najavo až v návrhu na povolenie obnovy konania a v tomto smere poukázal na výpoveď svedka V. Č. zo dňa 22. 2. 2012. Ďalej namieta nezákonnosť výpovedí svedkov Y. Q., Q. W., X. Q., B. J., P. Š. a Q. E., nakoľko svedkom boli kladené sugestívne otázky, v rámci ktorých boli donútení k výpovediam, ktoré si želela vypočúvaná osoba. Vo výpovedi svedka Q. E. namieta, že tento sa vyjadroval k nezákonnému odposluchu, preto na túto skutočnosť súd prihliadať nemal a zo skutku ju mal vypustiť. Namieta množstvo zadržanej drogy, nakoľko v obžalobe je konštatované zadržané množstvo metamfetamínu 56,04 g a jeho hodnota na trhu je vyčíslená na sumu 2.802 €, pričom správny súčet zaistenej drogy - metamfetamínu má byť 53,04 g a jej hodnota na trhu 2.652 €. S poukazom na túto chybu v počítaní a určení správneho množstva a hodnoty zaistenej drogy namieta správnu právnu kvalifikáciu svojho konania v zmysle § 172 ods. 2 písm. e) Tr. zák., teda vo väčšom rozsahu, keďže táto skutočnosť nebola preukázaná a v danom prípade sa jedná iba o malú škodu. Namieta ďalej zákonnosť vydaného súhlasu k použitiu informačno-technických prostriedkov podľa § 4 zákona č. 166/2003 Z.z. o ochrane súkromia pred neoprávneným použitím informačno-technických prostriedkov, keďže bolo porušené jeho právo na obhajobu a právo na súdnu ochranu, keďže sa nemohol presvedčiť o splnení podmienok zo strany orgánov činných v trestnom konaní v zmysle uvedeného zákona. Žiada o opätovný výsluch svedka Y. E., ktorý v pôvodnom konaní opakovane odmietol vypovedať. Nemal možnosť konfrontácie s uvedeným svedkom a neboli odstraňované vzájomné rozpory medzi ním a týmto svedkom, čo je v rozpore s právom na spravodlivý proces. Považuje rozhodnutie Okresného súdu Michalovce za unáhlené a nezákonné, nakoľko neboli zohľadnené pre neho všetky priaznivé skutočnosti.

Zo spisového materiálu je zrejmé, že čo sa týka výpovedí svedkov Y. Q., Q. W., X. Q., B. J., P. Š. a Q. E., ktorým mali byť kladené neprípustné sugestívne otázky, krajský súd uvádza, že spôsob výsluchu uvedených osôb ani odsúdený ani jeho právny zástupca nenamietali, pričom uvedení svedkovia na hlavnom pojednávaní odmietli vypovedať, a preto ich výpovede z prípravného konania boli v súlade so zákonom prečítané. Týmto postupom nedošlo k porušeniu zásad trestného konania (zásada kontradiktórnosti, ústnosti a bezprostrednosti).

Čo sa týka výsluchu navrhovaného svedka Y. E., aj krajský súd konštatuje, že uvedený svedok tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní odmietol vo veci vypovedať a je nepravdepodobné, aby uviedol nové skutočnosti súdu skôr neznáme, ktoré by odôvodňovali povolenie obnovy konania.

Ohľadom zaisteného množstva drogy je potrebné uviesť, že týmito skutočnosťami sa vo svojich rozhodnutiach zaoberal tak Krajský súd v Košiciach pod sp. zn. 6To/82/2014 zo dňa 12. 9. 2014, ako aj Najvyšší súd SR, ktorý rozhodoval o dovolaní Y. I., rod. F. a to pod sp. zn. 1Tdo 2/2016 o dňa 14. 2. 2017.

Po zhodnotení uvedených okolností aj krajský súd dospel k záveru, že vykonaným dokazovaním nebola zistená existencia skutočností alebo dôkazov, ktoré neboli súdu známe v čase rozhodovania o vine a treste odsúdeného, a ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie vo veci, a preto za daného stavu veci neboli splnené zákonné podmienky pre povolenie obnovy konania.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd o sťažnosti odsúdeného Y. I., rod. F. rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.